

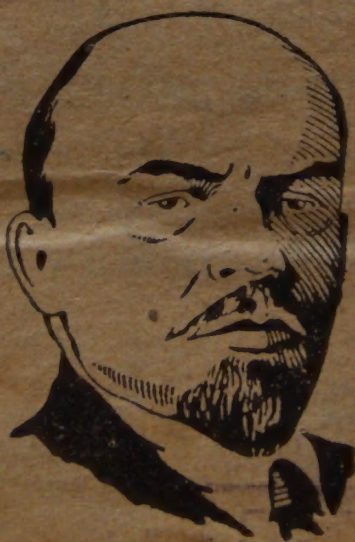
Προλετάρι όλυ το κόσμυ ενοθήτε!

Μ. Ν. ΚΟΒΑΛΕΝΣΚΙ

E-8

825

ΙΑ ΣΙΝΤΟΜΙ
ΕΚΣΙΣΤΟΡΙΣΙ ΤΙΣ ΖΟΙΣ
ΤΥ ΛΕΝΙΝ

21

ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1930

М. Н. Коваленский

Жизнь и деятельность ЛЕНИНА

ИЗДАНИЕ
Греческого из-ва „КОММУНИСТИС“

Перевод Молохиди П. Д.

Крайлит № 48-20

Заказ № 217

Тир. 5000

Ростов-Дон. Типография Греческого Изд-ва „Коммунистис“

E-8

825

Η επιτυχία τις επανάστασις το Οχτόβρι και κατάλιψι τις εκουσίας απ'τιν εργατικι τάξι στι Ρωσία, οφίλετε κατα μέγα μέρος στι διορατικότιτα, τιν ατσαλένια θέλινι κ'επιμονι το μεγάλο και ακλόνητο αρχιγυ τις εργατικις τάξις, Βλαδιμίρυ Ιλιτς Λένιν.

Ο Λένιν γενίθικε στιν απομονομένη κομόπολι Σιμπιρτσκι πανο στο Βόλγα, στις 3 το Απρίλι 1870 απ'τιν ικογένια το σχολικυ οργανου Ι.Ν. Υλιανουφ. Ο Λένιν, το μέλοντος ο μεγάλος θεωρητικος αρχηγος αποκαλίπτετε με τις πρότεσ-το σχολικες επιτιχίεσ στο γυμνάσιο.

Το Μάρτι το 1887 φιλακίστικε ο αδελφός-το Αλέξαντρος πυ αργότερα καταδικάστικε στιν κρεμάλα απ'τιν τσαρικι κιθέρνισι, γιατι έκανε απόπιρα να σκοτόσι τον τσάρο Αλέξαντρο τον 3-ο. Κρεμάστικε δε στις 5 το Μάι 1887. Τον κερσ αφτόνα ο Βλαδίμιρος Ιλιτς τελίονε το γυμνάσιό. Ι πορτεσ τον πανεπιστιμίον τον μεγαλοπόλεον ισαν κλιστεσ για τον Λένιν, τον αδελφο ενος τεροριστυ πυ καταδικάστικε σε θάνατο, και γιαφτο ο Ιλίτς ενεγράφικε το χινόπορο το 1887 στο πανεπιστίμιό Καζαν.

Το φιτιτικο το όμοσ στάδιο διεκόπικε γλίγορα. Στις 5 το Φλεβάρι 1888 αποκλίστικε απ'το πανεπιστίμιό γιατι πήρε μέρος στις φιτιτικες ταραχεσ πυ σινέδισαν τότε, και εκσορίστικε στο χωριο Κουσκυσκίνο το διαμερίζματος

το Καζαν. Τα χρόνια 1888 και 1889 τα πέρασε στο Καζαν, το θέρος το 1889 έφθιγε στη Σαμάρρα, και εκεί άρχισε να προετοιμάζετε για τις πανεπιστημιακές εκσέτασες. Στα 1891 ο Ιλίτς έδωσε εκσετάσις στη νομική σχολή του πανεπιστημίου της Πετρώπολις και αφού κατ'αφτόν τον τρόπο γενική δικηγόρος γίρισε και πάλι στη Σαμάρρα.

Το επάνχελμα όμως του δικηγόρου δεν του άρεσκε και πολί. Το έτος του 1893 σινχέντροσε γίρο-του ένα μικρό όμιλο από Μαρξιστές νέους και το χινόπορο τις αφτίς χρονίας γίρισε στην Πετρώπολι.

Στην πόλι αφτί ο Λένιν ανέλαβε ένα επίμονο και αποφασιστικό αγώνα εναντίον του κόματος του ναροτνικί (Λαϊκόν) που δεν ήθελαν να παραδεχτούν τον επαναστατικό ρόλο του προλεταριάτου, στα ζιτίματα του επαναστατικού κινήματος της Ρωσίας και τις ρωσικές επανάστασις. Επίσις διμοσίεψε το 1894 την πρότι-του παράνομη μπροσύρα: «Τι ίνε ι λαική και πος αγωνίζυντε ενάντια στους ρωσιαλδημοκράτες;

Το χινόπορο τις αφτίς χρονίας ο Ιλίτς γενική στην Πετρώπολι μέλος τις οργάνοσις « Κεντρικός όμιλος για την καθοδήγισι του εργατικού κινήματος » και διεφθίνι ένα εργατικό όμιλο μαθημάτων. Τον Απρίλι του 1895 ανεχώρισε στο εξωτερικό και σιναντάτε με τους εκεί εδριζόμενους αρχίγους Πλεχάνοφ, Ακσερλόντ και Σαζούλιτς. Τον Σεπτέμβρι τις αφτίς χρονίας επιστρέφει στην Πετρώπολι όπου οργανώνι την « Ένωσι του αγώνα απελευθερωσις τις εργατικές τάξις » που μπορεί πολί ορθά να θεωρίτε ως πρότι περιφεριακή επιτροπή του ρωσικού κομμουνιστικού κόματος. Η ρωσική μυστική αστυνομία ήταν πόλι προσεχτική, δεν επέτρεψε στην ένωσι αφτί να

εργασθι πολι κερσ αλα σκεδον χρίγορα τιν διέλιξε.
Ο ς. Λενιν τον Δεκέβρι τυ 1895 ρίχτικε στις φιλακες.

Τον κερό-τυ στι φιλακι ο Ιλιτς πέραςε επεκσεργαζό-
μενος το βιβλίο τυ „Ι εκσέλικσι τυ καπιταλιζμου στι
Ροσία“. Στις 20 τυ Γενάρι, τυ 1897, μεταφέρειτε
κατ'απέτισι τυ δικαστιρίυ, στι Σιβιρία, στο χοριο
Συσενσκόγε τυ κυβερνίυ Ραπτεσείσκει, όπου καταδικάστηκε
να μένι 3 χρόνια εκσόριστος. Ι εκσορία στις παγομένες
εκτάσις τις Σιβιρίας δεν ήταν δυνατο να μετριάσι τον
ενθουσιαζμο τυ Λένιν για τι θέσι τυ προλεταριάτυ. Εκι
τελίωσε πρότα το βιβλίο τυ „Ι εκσέλικσι τυ καπιταλι-
ζμου στι Ροσία“ πυ τ'όχε αρχίσι στι φιλακι κε πυ
μαφτο έδινε τι θανατικι πλιγι στο κόμα τον ναροτνικι
κε στις ιδέες τον, πυ επι ολόκληρυς εόνες κηριαρχύσαν
μέσα στον διανούμενο κόσμο τις Ροσίας.

Κατα το 1900 ι εκσορία τυ τελιόνι. Τον Γενάρι
ο Ιλιτς γίρισε στιν Πετρώπολι, κε κι αφυ πολες φορες
φιλακίστικε σινκεντρόνι γίρο τυ τυς αφοσιομένυς ε'αφτον
για ν'αγωνιστι μαζί τυς εναντίον τον ικονομιστον
(ι μελοντικι μενσεβίκι). Στο μετακσι ορίμασε, μέσα στις
τάκσεσ τυ ισχυρυ κόματος, ι ιδέα να εκδοθι για ενίσχισι
τυ αγόνα κε τις οργανόσις ενος επαναστατικυ κόματος,
μια πανρωσικι πολιτικι εφημερίδα πυ θ'αποτελύσε,
όπος έλεγαν τότε, το κεντρο τυ αγόνα. Κε πραγματι-
κα σε μια είσκεψι, πυ έγινε στο Οσκοβ, αποφασιστικε
ι έκδοσι μιας τέτιας εφημερίδας. Ο Βλαδίμιρος Ιλιτς
μετανάστεψε τότε στο εκσωτερικο, κε το Δεκέβρι τυ
1900 διμος έφτικε στο Μόναχο ο πρώτος αριθμος τις
εφημερίδας „Ισκρα“ (Σπίθα).

Γύρο στην „Ισκρα“ σιγα-σιγα συνκεντρώθηκαν και μορφώθηκαν όλα τα στελέχη του κόματος. Η „Ισκρα“ απέδωσε κι χιτίδα του κόματος και ο Λένιν δημοσίευσσε το βιβλίο του „Τι πρέπει να κάνουμε“.

Στο βιβλίο αυτό διατιπώνετε για πρώτη φορά με σαφήνεια και απλότητα τα καθήκοντα του κόματος και ο δρόμος προς την λίσσι-τον χαράζεται με τον μεγαλοφυή τρόπο που χαρακτηρίζει τον Λένιν.

Στο μεταξύ η «Ισκρα» κάτω από την οδηγίαν του Λένιν εξακολούθησε το έργο της. Ο αγώνας εναντίον του ικονομιστον διεκσραγώτατε αδιεξόπιτα. Στην «Ισκρα» ο Λένιν αποκάλυψε μπρος στην εργατική τάξη το κόμα των σοσιαλ-επαναστατών, 14 χρόνια πριν από το εσχρο τέλος-τους δίνοντας το καταφρονετικό αλα και τεριαστο γιαφτος όνομα «επαναστατικό κόμα τιχοδισκτονε».

Η οργανωτική επιτροπή που ιδρύθηκε από τον Λένιν συνέντρωσε στο διάστημα αυτό όλους τους ομίλους και τα διασκορπισμένα τμήματα του κόματος και έτσι κατέστη δυνατό να συνκληθεί το 1903 στο Μινσκ το πρώτο συνέδριο του Σοσιαλδημοκρατικού Εργατικού Κόματος της Ρωσίας. Στο περίφημο αυτό συνέδριο, που έθεσε τη βάση για το μελλοντικό σχίσμα μεταξύ μενσεβίκων, και μπολσεβίκων, η μεγαλοφυΐα του Σ. Λένιν φάνηκε σε όλο της το μέγεθος. Στο συνέδριο αυτό ο Λένιν προέβλεψε το μακρινό μέλλον, μπόρεσε να προβλέψει τις συνέπειες τις φενομενικά ασίμαντες φιλονικίας όσον αφορά τη διατίπωση του πρώτου άρθρου του καταστατικού του κόματος. Πρώτος αυτός και νορίτερα από κάθε άλλον αντελήφθηκε την πραγματική μικροαστική φύση τον απεραντολογίον τον μελλοντικόν μενσεβίκον.

Ο Λένιν εκσελέγισε απ' την πλειοψηφία του σινεδρίου στη σύνταξη του κεντρικού οργάνου και στο συμβούλιο του κόμματος, ο Πλεχάνοφ και όλοι που ήταν ως τότε συναγωνιστές του, άρχισαν να πέρνουν ένα εσφαλμένο δρόμο και γιαυτό τον Σεπτέμβριο του 1903 παρετίθιχε απ' τη σύνταξη τις «Ισχυρές» που τις μέρες εκείνες συνεκέντρονε όλο το θάρι πυροβολικό του Μενσεβίκιζμου. Ο Λένιν εκδόδι, εντός ολίγου την εφημερίδα που ίδρισε ο ίδιος. Τον Μάι του 1904 σιγκαλίτε το 2 σινέδριο του κόμματος που ήταν κατά πλειονοψηφία μπολσεβίκικο. Στο σινέδριο αυτό ο Λένιν αποκαλίπτετε ως αρχηγός του μπολσεβίκιζμου. Μετα το σινέδριο διεφθινι την Κεντρική επιτροπή και τη μπολσεβίκικη εφημερίδα «Προλετάριος».

Τον Άβγυστο και Σεπτέμβριο του 1905; απο αφορμής του γεγονότος ότι η κυβέρνηση σχεδιάζει να διμιουργήσει, αφτί η ίδια μια Δύμα (Ροσική βουλή) ο Λένιν κίρισετε κατα τις Δύμας αυτές και προπαγανδίζει την ένοπλη εκσέγερσι και την ανατροπή του τσαριζμου. Επιστρέφει στη Ροσία και διεφθίνι απ' τον Σεπτέμβριο ως τον Οχτόβριο τις ίδιες χρονίας την προπαγάνδα και τις προετιμασίες για την ένοπλη εκσέγερσι. Η πρότι απόπειρα του απολεφτεροτικού αγόνα τις εργατικής τάξης καταστέλετε εματιρά.

Τον Απρίλι του 1906 παρεδρίσκετε ως ισιγιτις διαφόρων σοβάρων ζιτιμάτων στο 4 σινέδριο του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος της Ροσίας που έγινε στη Στοκχόλμι και όπου η μπολσεβίκικη και η μενσεβίκικη άρχισαν να σινεργάζοντε. Ίνε ένας άχαμπτος σιζιτιτις και παρακολυθι άγριπνα όλες τις προσπάθιες που αποβλέπουν στην νόθεψι του Μαρξιζμου και τη ματεοσι κάθε επαναστατικής δράσης.

κε δημοσίεψε τότε πάνω στο ζήτημα αφο τις θέσεις-
του πύχαν ως βασική-της ιδέα τι μεταβολι το ιμπερια-
λιστικυ πολέμου σε εμφύλιο. Ο Λένιν διεκσάγι τον
αγώνα-το „εναντίον το ρέβματος“, εναντίον το σοσιαλ-
πατριωτισμυ κε το σινθίματος τις εθνικισ άμυνας, πυ
με πάθος διακίρίτουν ι σοσιαλ-πατριότες.

Ολόκληρο τον χρόνο το 1915, αφιερόθηκε σ'αφτον
τον αγώνα. Στι συνδιάσκεψι τις Βέρνις, το 1915 κε
στι συνδιάσκεψι τις Τσιμεραλντ το Σεπτέμβρι το ίδιυ
έτους ο Βλαδίμιρος Ιλιτς ήταν ο πιο επιφανις αντιπρό-
σωπος τις αντιπολιτεφτικις πτέριγας. Τον Απρίλι το
1916 στι συνδιάσκεψι το Κένταλ βρίσκυνταν επι κεφαλις
τις αριστερας αντιπολίτεφσις με την κατιγοριματικι ακσίσι-
να λυφθύν τα ακρότερα τον μέσον εναντίον το πολέμου,
(γενικι απεργία, σαμποταζ, ένοπλι εκσέγερσι μεταβολι
το ιμπεριαλιστικυ πολέμου σε εμφύλιο).

Ι επανάστασι το 1917 κατέστισε δυνατι την επι-
στροφι το Λένιν στι Ροσία. Στις 4 το Απρίλι δημο-
σίεψε στιν Πετρώπολι τις περίφινες θέσεις-το ιπο τον
τίτλο: „Πρέπι ν' απορίψομε τα κυρέλια τις σοσιαλ-
δημοκρατίας κε να φορέσουμε τα πραγματικα φορέματα
το κομμυνιζμυ“. Στις 17 το Απρίλι σ' ένα-το λόγο στο
ανάχτορο τις Πετρώπολις έρικσε το σίνθιμα «Ζίτο
ι πανκόζμια σοσιαλιστικι επανάστασι».

Τις μέρες αφτες φάνικε πως ο Λένιν ήταν ο με-
γαλοφινις αρχιγος τις επανάστασις, πυ προετιμάζονταν
για την κατάλιψι τις εκσυσίας.

Πρότος αφτος τότε έδοσε τα σινθίματα πυ χάρα-
ξαν στους εργάτες κε χορικυς το δρόμο-τους. Τις μέρες
αφτες προετίμαζε πραγματικα την επανάστασι.

Τα γεγονότα τις 3 κε 4-ις Ιουλίου ανάνησαν για τελερτέα φορα τον Ιλιτς να καταρίγισιν παράνομι ζοι. Επι 4 μίνες ήταν υποχρεομένος να ζι παράνομα στι Φιλανδία, κριμένος μέσα σε άθλιες καλίβες. Αλα κε απο τις κρίπτες-του αφτες κσακολουθύσε να κατεφθίνι το μικροεθνικη κόμα κε να προετιμάζι το δρόμο τις νίκις για την εργατικη τάκσι.

Τιν τελερτέα αφτι περίοδο τις παράνομις ζοις απο-κριστάλονε το ζίνδιμα: „Πρέπι όσο μπορούμε γλίγορα να καταλάβομε την εκσυζία, αλιότικα ίστερα ίνε πολι αργά“.

Στις 7 του Νοέβρι ι ρόσι εργάτες κε χορικι πέραν στα χέρια-τους την εκσυζία κάτω απ' την κατέφθινσι του Λένιν.

Απ'τις 25 του Οχτόβρι ο Λένιν ήταν πρόεδρος του συμβουλίου τον επιτρόπον του λαου. Απ'τι στιγμαί εκίνι αφτος ήταν εκίνος που κατέφθινε το πλίο τις Ροσικις επανάστασις κε το διέφθινε ασφαλός δια μέσου όλον τον κινδύνον.

Στο εσωτερικο κε εκσωτερικο τις χώρας ι μπουρζουαζία, που ο τολμιρος αγόνας κε ι νίκι τις Ροσικις εργατικις τάκσις αποστέρισε τις εκσυζίας κε τον αγαθόν-τις, σινχέντροσε όλο το μίσος-τις πάνω στον Λένιν. Αλα κε ι διεθνις μπουρζουαζία τον μισύσε κε αφτι ιπεροβολικα, γιατι καταντύσε ότι ι νίκι τις εργατικις τάκσις στι Ροσία θα ενέπνεε κενύργια ορμι στον αγόνα τον εργατον στις άλλες χώρες κε θα ίχε αργα ι γρίγορα ος σινέπια τι νίκι τον εργατον όλον τον χορον. Το απερίγραπτο μίσος τις ντόπιας κε κσένις μπουρζουαζίας κατέλικσε σε μια αποφασιστικη απόπιρα εναντίον τις ζοις του Λένιν. Αστικα όργανα καλούμενα σοσιαλιστες, ανέλαβαν να εκσολοθρέψουν

της Ρόζας αρχηγος και μεταχει αφοτον και τον Λένιν. Η σοσιαλ-δημοκράτρια Δόρα Καπλαν έστρεψε το όπλο εναντίον του Λένιν την όρα πύθγενε απο μια εργατική συνέλευση. Ο Λένιν τότε διέφυγε τον θάνατο, και η εργατική τάξη δεν έμινε χωρίς αρχιγο. Ο Λένιν έξιζε έφερε σε πέρας το έργο τις άμυνας τις επανάστασις τον εργατον και ενκενιάσε τι δημιουργία τις κενόργιας ζοις.

Ο Λένιν δεν θρίσχετε πια στη ζοι. Ο Λένιν πέθανε στη 21 του Γενάρι του 1924.

Ο Λένιν όμος μας άφισε το Λενινιζμο, ένα μεγαλο σχολιο του αγόνα και μια μεγάλη διδασκαλία.

Μας άφισε ακόμα το Λενινιστικο κόμα — το κόμα τον μπολσεβίκον.

Ο Λένιν αντικαθίστατε με το κόμα του Λένιν.
Ο Λένιν αντικαθίστατε με τι γενεα του Λένιν.